

Sist i skuggornas rad kommer köpmannen Dane Dittmer. Han var född den 30 juni 1880 och kom vid sekelskiftet till vårt samhälle, där han fick anställning hos specerifirman Joh. Löfström, som han sedermera själv övertog. Han övergick senare till agenturverksamhet och med hjälp av en präktig hustru till blomsterhandel. Denna upparbetades till en ledande ställning inom branschen och förenades framgångsrikt med en tidsenlig begravningsbyrå, den första inom vår stad.

Han fann därmed en verksamhet som helt passade honom. Med diskret förståelse för de efterlevandes känslor och önsknningar ordnade han till allas belåtenhet de världsliga bekymren, som vid dödsfall inom en familj plötsligt tränga sig på de efterlevande och som falla inom en begravningsentreprenörs arbetsområde. Själv föll han på sin post efter endast några få dagars ohälsa.

Vid sidan av sin affärsverksamhet hade Dittmer stort intresse för ordens- och föreningsväsendet, särskilt för Sirius- och Druidordnarna, inom vilka han, efter vad som är omvittnat, gjorde betydande insatser och beklädde skilda ämbetsposter. Såväl här som i sin övriga verksamhet kommer han att lämna ett stort tomrum efter sig.

Minnenas enande makt har följt oss då vi bragt i erinran våra under det förflutna mret hädangångna gillesbröder.

Ur ringen mången länk blir bruten
- de brytas alla efter hand -
och lika fort blir kedjan slutet
med nya länkar, nya band.

Så knytes sambandet mellan släktleden. Tomt och ödesdigert vore det om bandet bruste och grunden, som våra fäder och mödrar lagt, undandroges kommande släktled. Följa vi den ledstjärna som givits oss i vårt valspråk, frid och enighet, kan detta icke ske. Ty frid ger den enande kraft, som bär oss över djupen och enighet är det fasta och oförgängliga bindemedel, som håller samfundsbyggnaden upprätt även när jorden bävar och orkanen rasar.

Lyse den stjärnan städse vår väg.